

σΤ1
ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ.
ΔΕΣΠΟΙΝΑ Κ.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΠΑΤΡΑΣ

Οικοδομήθηκε στο διάστημα 1836-1843 στη θέση όπου μαρτύρησε ο Απόστολος Ανδρέας.

Οικοδομήθηκε στο διάστημα 1836-1843 στη θέση όπου μαρτύρησε ο Απόστολος Ανδρέας. Εσωτερικά είναι τρίκλιτη βασιλική, έργο του αρχιτέκτονα Λ. Καυτατζόγλου. Είναι αγιογραφημένος με περίτεχνες και σπάνιες αγιογραφίες της Επτανησιακής Σχολής, οι περισσότερες των οποίων είναι έργα του μεγάλου Κωνσταντινουπολίτη αγιογράφου και συγγραφέα Δ. Βυζάντιου.

Το θέατρο «Απόλλων» βρίσκεται στην [Πάτρα](#), στο κέντρο της [πόλης](#), στη βορειοανατολική πλευρά της [Πλατείας Γεωργίου Α΄](#) και κατασκευάστηκε το [1872](#) σε σχέδια του μεγάλου [Γερμανού](#) αρχιτέκτονα [Ερνέστου Τσίλλερ](#).

Είναι μικρογραφία της [Σκάλας του Μιλάνου](#) και αποτελεί το παλαιότερο από τα σωζόμενα κλειστά [θέατρα](#) των νεότερων χρόνων και το εντυπωσιακότερο αρχιτεκτονικό στολίδι της πόλης της Πάτρας. Το θέατρο αποτελεί την κεντρική σκηνή του [Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου Πάτρας](#) (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ) από την ίδρυση του δεύτερου κατά το [1988](#). Η χωρητικότητα του θεάτρου ανέρχεται σε 238 άτομα.

Το θέατρο Απόλλων θεμελιώθηκε στις [11 Φεβρουαρίου](#) του [1871](#) και η κατασκευή του ολοκληρώθηκε στις [10 Οκτωβρίου](#) του [1872](#). Το έργο χρηματοδοτήθηκε από την αστική κοινωνία της Πάτρας. Η επιτροπή ανεγέρσεως αποτελείται από τους: [Θεόδωρο Αμβούργερ](#) (πρόεδρος), Εδουάρδο Χάνκοκ, Θεμιστοκλή Γερούση, [Δημήτριο Πατρινό](#), Κ. Λάππα και Α. Χρυσάνθη. Η λίστα με τους χρηματοδότες αποτελείται περίπου από 100 άτομα. Ανάμεσα σε αυτά ξεχωρίζουν ο [δήμαρχος Πατρέων Γεώργιος Ρούφος](#), ο [Γουσταύος Κλάους](#), ο Αμβούργερ, ο Λάγγουρας, οι

στ1
ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ.
ΔΕΣΠΟΙΝΑ Κ.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΠΑΤΡΑΣ

αδερφοί Τριάντη, ο Παναγιώτης Γούναρης, πατέρας του [Δημητρίου](#), ο Επαμεινώνδας Μάξιμος, πατέρας του [Δημητρίου](#) κ.ά.

Το οικόπεδο που χτίστηκε ανήκε στους Γ. Φαρσή και Ι. Κωνσταντόπουλο από τους οποίους αγοράστηκε για 11.000 [δρχ.](#) Μέσα στο οικόπεδο υπήρχαν και οι οικίες των κατόχων του οι οποίες γκρεμίστηκαν. Τα σχέδια ανατέθηκαν στον *Ερνέστο Τσίλερ* και φυλάσσονται ακόμα σήμερα στην δημοτική βιβλιοθήκη Πατρών. Τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν τα ακριβότερα και πολυτελή της εποχής, πέτρα [Τεργέστης](#), κάγκελα από την [Αγγλία](#), αγάλματα από την [Βιέννη](#), μάρμαρα από τον [Λιβόρνο](#), πέτρα από τον [Αστακό](#) και διάφορα άλλα από την υπόλοιπη επικράτεια της [Ελλάδας](#).

Το εσωτερικό του περιλαμβάνει την *πλατεία* με 108 θέσεις και 30 *θεωρεία* σε δύο ορόφους. Η σκηνή του είναι 13,5 μέτρα πλάτος και 7,5 μέτρα βάθος. Η πρώτη παράσταση στο θέατρο Απόλλων ήταν στις 10 Οκτωβρίου [1872](#) με το μελόδραμα *Un ballo in Masherà* του [Βέρντι](#).

Ο φωτισμός τα πρώτα χρόνια γινόταν με κεριά, το [1878](#) φωτίστηκε με φωταέριο και το [1899](#) με [ρεύμα](#).

Το θέατρο Απόλλων είναι σήμερα ένα από τα 3 μόνο [νεοκλασικά θέατρα](#) που διασώζονται ανά την Ελλάδα (τα άλλα δύο είναι το [Μαλλιαροπούλειο Θέατρο](#) της [Τρίπολης](#) που ανεγέρθη το [1910](#) και το [Θέατρο Απόλλων της Σύρου](#) στην [Ερμούπολη](#) με έτος ανέγερσης το [1864](#)). Σήμερα, στο Θέατρο Απόλλων της Πάτρας ανεβαίνουν τακτικά παραστάσεις από το [Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Πάτρας](#) ενώ οι όμορφοι χώροι του χρησιμοποιούνται και κατά την διάρκεια του [ξακουστού Πατρινού Καρναβαλιού](#) (χοροί «μπουρμπούλια»).

Το **Ρωμαϊκό Ωδείο** της [Πάτρας](#) είναι μεγαλοπρεπές κτίσμα ρωμαϊκών χρόνων που σήμερα έχει ανακατασκευαστεί και χρησιμοποιείται για μουσικές εκδηλώσεις. Βρίσκεται στα δυτικά του [Κάστρου](#), στην Άνω πόλη δίπλα στο [Ρωμαϊκό στάδιο](#) και ανάμεσα στις οδούς *Παλιών Πατρών*, *Γερμανού*, *Σωτηριάδου*, *Παντοκράτορος* και την *πλατεία Αγίου Γεωργίου*. Έχει πρόσοψη προς τα νότια και είναι επενδυμένο με τούβλα, σήμερα οι κλίμακες του είναι επενδυμένες με μάρμαρο.

Το Ωδείο κατασκευάστηκε πιθανότατα στα χρόνια του [Αυγούστου](#)[1]. Ο [Παυσανίας](#) αναφέρει ότι ήταν παλιότερο από το [Ωδείο Ηρώδου του Αττικού](#) και βρισκόταν συνεχόμενο της ρωμαϊκής

στ1
ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ.
ΔΕΣΠΟΙΝΑ Κ.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΠΑΤΡΑΣ

αγοράς της πόλης, ήταν στολισμένο λαμπρά αλλά όχι όπως το Ηρώδειο που το θεωρούσε λαμπρότερο.

Στα χρόνια που πέρασαν το Ωδείο έπαθε ζημιές από φυσικές καταστροφές και επιδρομές και επιχωματώθηκε. Ο [Φρανσουά Πουκεβίλ](#) αναφέρει ότι στα χρόνια του σωζόταν τμήματα του στον περίβολο σπιτιών[1]. Το 1889 αποφασίστηκε να γκρεμιστεί ο λόφος του Στράνη και τα χώματα να χρησιμοποιηθούν στην επιχωμάτωση του λιμανιού που κατασκευαζόταν τότε, κατά τις εργασίες αυτές ανακαλύφθηκε το Ωδείο[1].

Από το 1959 έως το 1963 με πρωτοβουλία και προσωπική δαπάνη του αρχιτέκτονα [Ιωάννη Βασιλείου](#) έγινε αναμαρμάρωση και αναστήλωση πολλών χώρων του, γι' αυτό του το έργο μάλιστα ο Βασιλείου τιμήθηκε από την [Ακαδημία Αθηνών](#) και τον [Δήμο Πατρέων](#)[3].

Σήμερα το Ωδείο είναι επισκέψιμο, ενώ χρησιμοποιείται συχνά για μουσικές εκδηλώσεις.

